

*“Bir vaat, bir buluttur, vaadin **yerine gelmesi** yağmurdur.”*
--Arap atasözü

Peygamberler binlerce yıl süreyle Tanrı'nın, Kurtarıcı'yı yeryüzüne gönderme planını duyurdular, *“ama **zaman dolunca**, Tanrı, Oğlu'nu gönderdi.”* (Galatyalılar 4:4)

Tanrı'nın peygamberleri, *vaat bulutlarını sağladılar.*

Nasıralı İsa, Tanrı'nın *yerine gelen vaadinin yağmuruydu.*

Yaratıcı'nın planı sonradan düşünülmüş bir plan değildi. *“Tanrı, Oğlu İsa Mesih ile ilgili bu Müjde'yi, **peygamberleri aracılığıyla** Kutsal Yazılar'da **önceden vaat etti.**”* (Romalılar 1:2-3)

Kutsal Yazılar bulutlar, Mesih ise yağmurdur.

YERUŞALİM'E BİR EŞEK ÜSTÜNDE GİRMEK

Mesih, Görevi'ni biliyordu. Peygamber Zekeriya beş yüz yıl önce, O'nun çarmıh yolunda ilerlerken yaşayacağı pek çok olaydan bir tanesi hakkında şunları yazmıştı:

*“Sevinç çığlıkları at, ey Yeruslaim kızı! **İşte kralın! O adil kurtarıcı ve alçakgönüllüdür. Eşeğe, evet, sıpaya, eşek yavrusuna binmiş sana geliyor!**”* (Zekeriya 9:9)

İsa bu peygamberliği yerine getirdi. Dört Müjde'nin hepsinde bu olay yazılıdır. İsa'nın bir tanığı ve öğrencisi olan Matta şöyle yazdı:

*“Yeruslaim'e yaklaştıklarında... İsa iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, 'Karşıyandaki köye gidin' dedi.' Hemen orada bağlı **bir dişi eşek ve yanında bir sıpa** bulacaksınız. Onları çözüp bana getirin. Size bir şey diyen olursa, 'Rab'bin bunlara ihtiyacı var, hemen geri gönderecek' dersiniz.. bu olay, peygambır aracılığıyla bildirilen şu söz **yerine gelsin diye** oldu: **İşte***

alçakgönüllü Krallın, eşeğe, evet sıpaya, eşek yavrusuna binmiş sana geliyor.” (Matta 21:1-5)

Böylece İsa, Kendisini ulusa Kralları olarak sunmuş oldu – ama ulusu, peygamberlerin önceden bildirmiş oldukları gibi, O’nu reddetti.²⁰⁷

Müjdeler, İsa bir eşek sırtında Yerusâlim’e girdikten sonra neler olduğunu ayrıntılarıyla yazarlar. İsa tapınağa girdi ve tapınağı para kazanmak için kullanan herkesi dışarı attı. Sonra korkup şaşırın satıcılara şunları söyledi: *“Evime dua evi denecek’ diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut evine çevirdiniz!”* Sonra İsa tapınaktayken, kendisine gelen kör ve kötürümleri iyileştirdi.” (Mata 21:13-14)

İsa birkaç gün süreyle tapınakta oturdu ve insanlara Tanrı’nın gerçek sözlerini öğretti. Din önderleri, O’nu suçlayabilmek ve öldürmek amacıyla O’na tuzak sorular sorarak şaşırtmak istediler. Ama başarılı olamadılar.

İsa onların sorularına göksel bilgelikle karşılık verdi, bu bilgeliği karşısında şaşkına döndüler.²⁰⁸

Sonra, zaman geldi.

SAAT GELMİŞTİ

İsa, *ne zaman* öleceğini,
nerede öleceğini,
nasıl öleceğini,
ve *neden* öleceğini kesin olarak bilen tek Kişi’dir.

“İsa bütün bunları anlattıktan sonra öğrencilerine, ‘İki gün sonra Fısıh Bayramı olduğunu biliyorsunuz’ dedi, ‘İnsanoğlu çarmıha gerilmek üzere ele verilecek.’

Bu sırada başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, Kayafa adındaki başkâhinin sarayında toplandılar. İsa’yı hile ile tutuklayıp öldürmek için düzen kurdular. ‘Ama bayramda olmasın da halk arasında kargaşalık çıkmayın’ diyorlardı.” (Matta 26:1-5)

Kendilerine hizmet eden din önderleri çaresizlik içindeydiler. Çeşitli zamanlarda, O’nu yakalamak istediler, ama kimse O’na el sürmedi. Çünkü ***O’nun saati henüz gelmemiştir.***” (Yuhanna 7:30)

Sonra istedikleri fırsatı ellerine geçirdiler.

İsa’nın içsel değil dışsal bir öğrencisi olan Yahuda tapınak kâhinlerine gitti ve İsa’yı onların ellerine teslim etmeyi teklif etti. Kâhinler, bu ihanetinin karşılığı olarak

Yahuda'ya otuz gümüş altın ödemeyi kabul ettiler. Yahuda'nın bu hainlik eylemi Eski Antlaşma'daki pek çok peygamberliğin yerine gelmesine neden oldu.²⁰⁹

Böylece, İsa'nın, öğrencilerine, **“Saat geldi!”** dediği gün geldi çattı. Tanrı Kuzusu'nun ölme zamanıydı.

FISIH HAFTASI

Yeruşalim'in dar sokakları yerel halk ve kenti ziyarete gelmiş olan yabancılarla doluydu. Meleyen koyunların ve böğüren boğalarla öküzlerin sesleri havayı doldurdu. Alıcılar, uygun bir kuzunun fiyatı konusunda satıcılarla sıkı bir pazarlığa giriştiler. Fısh haftasıydı.

Fısh, Tanrı tarafından on beş yıl önce düzenlenmiş olan bir haftalık bir kutlamanın bir parçasıydı. Fısh, İsraililere şu fırsatı veriyordu: *geçmişe bakmak* ve Tanrı'nın “iletişim içinde olduğu ulusunu”, tarihi önem taşıyan o gecede tutsaklık ve ölümden nasıl kurtardığını hatırlamak; o gece, İsraililerin ataları kuzunun kanını evlerinin kapı sövelerine sürerek kurtulmuşlardı. Tanrı'nın bakış açısına göre Fısh, aynı zamanda Mesih'in, Fısh'ın anlamını daha derin bir şekilde yerine getireceği günü *özlemle beklemekte*.

Ama yine de az da olsa birkaç kişi, Nasıralı İsa'nın nihai Fısh Kuzusu olarak kanını dökmek ve Musa'nın zamanından beri her yıl kurban edilmiş olan tüm kuzuların sembolizmini yerine getirmek üzere olduğunu anlamıştı. Musa'nın insanları, insan angaryacılarının *fiziksel baskısından* kurtarma görevinin karşıtı olarak Mesih'in görevi, insanları Şeytan'ın, günahın ve ölümün ruhsal baskısından kurtarmaktı.

Burada ilginç olan, din önderlerinin İsa'yı öldürme konusunda kararlı olmalarına rağmen, *“bunu halk arasında kargaşalık çıkmaması amacı ile bayram sırasında yapmak istememeleriydi.”* (Matta 26:5) Ama İsa tam bu bayram sırasında ölmeyi tasarlamıştı! Tanrı'nın Kuzusu Fısh Bayramı esnasında boğazlanmalıydı.²¹⁰ Her şey Tanrı'nın planlamış olduğu şekilde gerçekleşecekti.

Tanrı'nın planını reddeden kişiler istihzalı bir şekilde Tanrı'nın planının yerine getirilmesi konusunda en büyük rolü üstleneceklerdi!

Şeytan –din önderlerini İsa'yı öldürmeleri için tahrik etmekle– kendi felaketini hazırladığının farkında değildi. Kutsal Yazılar, bu olayların çarpıtılmasını, *“zamanın başlangıcından önce Tanrı'nın belirlediği bu bilgeliği bu çağın önderlerinden hiçbirinin anlamadığı; eğer anlasalardı yüce Rab'bi çarmıha germezlerdi”* (1. Korintliler 2:7-8) ifadesi ile açıklarlar.

EKMEK VE KASE

Önceden belirlenmiş olan akşam geldiğinde, İsa ve öğrencileri Fısıh yemeği için üst kattaki özel bir odada toplandılar. Kuzu ve acılı otlardan oluşan bir yemeği paylaştıktan sonra Rab bir parça ekme aldı, şükretti, ekmeği böldü, öğrencilerine dağıttı ve onlara bu ekmekten yemelerini söyleyerek, *“Bunu Beni anmak için yapın” dedi.* (Luka 22:19)

Kırılan ekme, onların uğruna ezilecek ve ceza görecektir olan Bedenini sembolize ediyordu.

Daha sonra, içinde ezilmiş üzümlerden yapılmış şarabın bulunduğu bir kaseyi elden ele dolaştırdı. Öğrencilerine şöyle dedi: *“Bu kase günahların başışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır.”* (Matta 26:28)

Kase, İsa'nın, vaat edilen Yeni Antlaşma'nın resmen başlatılması için dökülen kanını temsil ediyordu.

Bu iki basit sembol, Tanrı'nın peygamberlerinin şu ana mesajına işaret ederler: Yaratıcımız, Adem'in günahlı soyu için acı çekmek ve Kanını dökmek için insan bedenine bürünecekti.

İsa, öğrencilerini eşsiz harikalıktaki vaatler ve gerçekler²¹¹ ile teselli ettikten sonra onları yakında bulunan Getsemani adındaki bir bahçeye götürdü. İsa, orada yüzü koyun yere uzandı, çok terledi ve canı yoğun bir acı içindeydi, şöyle dua etti, *“Baba, mümkünse bu kase Benden uzaklaştırılsın; yine de Benim değil, Senin isteğin olsun.”* (Matta 26:39)

İsa'yı bu kadar büyük dehşete düşüren *“bu kase”* neydi? Bu kase, İsa'nın günah için çekeceği acı kasesiydi. Kısa bir süre sonra Babası ile yaşayacağı, katlanması gereken benzeri görülmemiş bir ayrılık ve sizin ve benim için çekeceği yoğun cehennem dehşeti.

Aynı duayı üç kez tekrarladıktan sonra Oğul, Babasının arzusuna isteyerek boyun eğdi. Peygamber Davut'un önceden bildirmiş olduğu gibi, Mesih almadığını geri verecekti. *“Çalmadığım mal nasıl geri verebilirim?”* (Mezmur 69:4)

İsa, günah uğruna verilen eksiksiz ve nihai Kurban olacaktı.

TUTUKLAMA

İsa, Babası ile yaptığı konuşmayı bitirir bitirmez, başkâhinler, yazıcılar ve ileri gelenler tarafından gönderilmiş olan bir müfreze asker bahçeden içeri yürüdü. El fenerleri, sopaları ve kılıçları ile fırtınaları dindiren, kötü ruhları kovan, ve ölüleri dirilterek tekrar yaşama döndüren Kişi'yi tutuklamaya gelmişlerdi.

“İsa başına geleceklerin hepsini biliyordu, öne çıkıp onlara, ‘Kimi arıyorsunuz?’ diye sordu.

‘Nasıralı İsa’yı’ diye karşılık verdiler.

İsa onlara, ‘Ben’im’ dedi... İsa, ‘Ben’im’ deyince gerileyip yere düştüler. Bunun üzerine İsa onlara yine, ‘Kimi arıyorsunuz?’ dedi.

‘Nasıralı İsa’yı’ dediler.

İsa, ‘Size söyledim, Ben’im’ dedi.” (Yuhanna 18:4-8)

İsa, O’nu tutuklamak için gelen kişilere, Kendisini Tanrı’nın adı ile özdeşleştirerek karşılık verdi, ‘**BEN’İM.**’²¹² Eğer İsa onlar ile birlikte gidecekse, bunu ancak Kendisi böyle karar verdiği için yapacağı aşıkardı.

Askerler yaklaştıkları zaman, öğrenci Petrus kılıcını çekti, ama tek yapabildiği başkâhinin kölesine vurup sağ kulağını koparmak oldu. İsa lütfederek adamın kulağını iyileştirdi ve sonra Petrus’a şöyle dedi:

“Kılıcını kınına koy! Kılıç çekenlerin hepsi kılıç ile ölecek. Yoksa Babam’dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem hemen şu anda bana on iki tünden fazla melek gönderir. Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar o zaman nasıl yerine gelir?” (Matta 26:52-54)

İsa burada din adına vahşet kullanan herkese nasıl da tazeleyici bir karşıtlık sağlamaktadır! İsa bu adamların Kendisi ile alay edeceklerini, işkence yapacaklarını ve O’nu öldüreceklerini bilmesine rağmen, onlara nefret ve öç alma yerine sabır ve iyilik sundu.

PEYGAMBERLER BU OLAYI ÖNCE DEN BİLDİRDİLER

Sonra İsa, Kendisini tutuklamaya gelenlere şunları söyledi: **“Niçin bir haydutmuşum gibi Beni kılıç ve sopalar ile yakalamaya geldiniz? Her gün tapınakta oturup öğretiliyordum, beni tutuklamadınız.”** Ve Kutsal Yazılar İsa’nın bu sözlerine şu yorumu eklerler:

“Ama bütün bunlar peygamberlerin yazdıkları yerine gelsin diye oldu.”

O zaman öğrencilerin hepsi O’nu bırakıp kaçtı. İsa’yı tutuklayanlar O’nu başkâhin Kayafa’ya götürdüler. Din bilginleri ile ileri gelenler de orada toplanmışlardı.” (Matta 26:55-57)

Fırtınayı ve dalgaları kontrol eden, neden Kendisinin tutuklanmasına, bağlanmasına ve götürülmesine izin verdi?

Babası’na olan sevgisi ve itaati nedeniyle bunu yaptı.

Sizi ve beni sonsuz yargıdan kurtarmak için tüm bunlara izin verdi.

“Peygamberlerin Kutsal Yazılar’ının yerine gelebilmesi için” böyle davranmalarına izin verdi.

Yüzlerce yıl önce, peygamber Yeşaya şunu yazmıştı: “Kesime **götürülen kuzu** gibi ağzını açmadı.” (Yeşaya 53:7)

İbrahim peygamber, “Yakmalık sunu için **kuzu** Tanrı’nın Kendisi tedarik edecek” demişti. (Yaratılış 22:8)

Ve Musa peygamber, “Sonra *kâhin*, **erkek kuzulardan birini** alıp sunacak... Erkek **kuzu** günah sunusunun kesildiği kutsal yerde kesecek.” (Levililer 14:12-13)

Buradaki istihzayı kaçırmayın.

Tapınağın pirinç sunağında kuzuları öldürmek ve yakmakla sorumlu olan kâhinler, İsa’yı öldürmek için tutuklayan kişilerdi. Ama yine de tüm peygamberlerin hakkında yazmış olduğu **Kuzu’yu** kurban etmek üzere oldukları hakkında en ufak bir ipucuna bile sahip değillerdi.

DİN ÖNDERLERİ TARAFINDAN YARGILANDI

“İsa’yı görevli başkâhine götürdüler. Bütün başkâhinler, ileri gelenler ve din bilginleri de orada toplandı.” (Markos 14:53)

Yahudiler’in din önderleri gece vaktinde yasal olmayan bir duruşma düzenlemişlerdi.

“Başkâhinler ve Yüksek Kurul’un öteki üyeleri, İsa’yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı tanık arıyor, ama bulamıyorlardı. Birçok kişi O’na karşı yalan yere tanıklık ettiyse de, tanıklıkları birbirini tutmadı.

Sonra başkâhin topluluğun ortasında ayağa kalkarak İsa’ya, ‘Hiç yanıt vermeyecek misin? Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?’ diye sordu.

Ne var ki İsa susmaya devam etti, hiç yanıt vermedi

Başkâhin O’na yeniden, ‘**Yüce Olan’ın Oğlu Mesih sen misin?**’ diye sordu

İsa, ‘**Ben’im**’ dedi. Ve **sizler İnsanoğlu’nun, kudretli Olan’ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları ile geldiğini göreceksiniz**’ dedi.

Başkâhin giysilerini yırtarak, ‘Artık tanıklara ne ihtiyacımız var?’ dedi. ‘Küfürü işittiniz!’ (Markos 14:55-56, 60-63)

Başkâhin neden hiddete kapıldı, giysilerini yırttı ve İsa’yı küfretmekle suçladı? Çünkü İsa Kendisinin Tanrı’nın Oğlu ve İnsanoğlu –hakkında tüm peygamberlerin yazmış olduğu Mesih– olduğunu söyledi. İsa aynı zamanda Kendisini Tanrı’nın kendi özel ismi ile de adlandırmıştı. “**BEN’İM!**” Ve İsa, peygamberlerin Yazıları’ndan alıntılar yapmış ve Kendisini tüm yeryüzünün Yargıcı olarak ilan ederek. “**İnsanoğlu’nun Kudretli**

Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları ile geldiğini göreceklerini” beyan etmişti.²¹³ Başkâhin bu nedenle giysilerini yırtmış ve şu sözleri söylemişti:

“Artık tanıklara ne ihtiyacımız var? Küfürü işittiniz. Buna ne diyorsunuz?”
Hepsi İsa'nın ölüm cezasını hak ettiğine karar verdiler.
Bazıları O'nun üzerine **tükürmeye**, gözlerini bağlayarak O'nu
yumruklamaya başladılar. ‘Haydi, peygamberliğini göster!’ **diyorlardı**.
Nöbetçiler de O'nu aralarına alıp **tokatladılar**.” (Markos 14:63-65)

Yedi yüz yıl önce Yeşaya peygamber Mesih'in gönüllü olarak çekeceği acıları önceden bildirdi: “Bana **vuranlara** sırtımı **açtım**. Yanaklarımı uzattım sakalımı **yolanlara**. **Aşağılamalardan, tükürükten yüzümü gizlemedim**.” (Yeşaya 50:6)

POLİTİK ÖNDERLER TARAFINDAN YARGILANDI

Gün doğarken, kâhinler ve din önderleri İsa'yı Yahudiye'nin Roma Valisi Pontius Pilatus'a götürdüler. Din önderleri Pilatus'dan İsa'yı çarmıha gererek öldürülmesi için hüküm vermesini talep ettiler. Tarihin o döneminde Yahudiler Roma İmparatorluğu'nun egemenliği altındaydılar ve bir suçluyu ölüm cezasına çarptırma yetkisine sahip değildiler.

“Yargılama” sırasında Pilatus üç kez, “O'nda hiçbir suç bulamıyorum!” dedi, ama kalabalık, Şeytan'ın tahrik ettiği kâhinler tarafından kışkırtıldı ve seslerini daha da yükselterek bağırarak, “**Öldürülsün, öldürülsün! Çarmıha gerilsin! O'nu çarmıha ger!**”²¹⁴

Pilatus din önderlerinin baskılarına teslim oldu ve İsa'yı, Roma Yasasının en ağır cezasına mahkum etti: deriyi parçalayarak kemikleri ortaya çıkartan vahşi bir kırbaçlama ve ardından çarmıha gerilme.

“Ve İsa'yı **kamçılattıktan** sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

Sonra Vali'nin askerleri İsa'yı Vali'nin konağına götürüp **bütün taburu başına topladılar**. O'nu **soyup üzerine kırmızı bir kaftan geçirdiler**. **Dikenlerden bir taç örüp başına koydular**. Sağ eline de bir kamış tutturdular. Önünde diz çöküp, ‘Selam ey Yahudiler'in Kralı!’ diyerek O'nunla **alay ettiler**.

Sonra üzerine **tükürdüler**, kamışı alıp **başına vurdular**. O'nunla böyle **alay ettikten** sonra kaftanı üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve **çarmıha germeye götürdüler**.” (Matta 27:26-31)

RAB'BİN DAĞI

Böylece Yücelik Rabbi –parçalanmış bir et ve kan yığını haline gelen kutsal Bedeni, dikenlerden örülmüş bir taç taşıyan Baş, ve sırtında ağır tahta bir çarmıh ile– kentin

dışına çıkarıldı ve yaklaşık iki bin yıl önce İbrahim'in peygamberlikte bulunmuş olduğu aynı dağın tepesine götürüldü:

“Yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak... Rab'in dağında sağlanacaktır.” (Yaratılış 22:8,14)

Tüm unsurlar bir noktada birleşmişlerdi – insanlar, yargılama usulleri, Kişi, yer.

Her şey peygamberlerin daha önceden bildirmiş oldukları gibi geliyordu.

Çağların işi için zaman gelmişti.